

پرورش بلدرچین در بنگلادش

مترجم: محمدعلی امامی مبینی
منابع طبیعی و امور دام بزد

کم زمانی بازگشت سرمایه را داشته باشند. در حال حاضر در بنگلادش در این زمینه به لحاظ اقتصادی تر بودن نه تنها سرمایه گذاری بیشتر بلکه بازرگاری جامع و وسیعتری انجام می‌گیرد.

خصوصیات بلدرچین:

بلدرچین در سن پنج هفتگی بالغ شده و بلدرچین ماده در سن ۶ تا ۷ هفتگی شروع به تخم‌گذاری می‌کند متوسط وزن در این زمان ۱۲۰ تا ۱۵۰ گرم بوده که این وزن بستگی به لاین پرورش دارد. سینه بلدرچین نر رنگ دارچینی داشته و در قسمتهای پایین تر سفید مایل به قهوه‌ای بوده که با نقاط سیاه‌رنگ کنار هم آمده است.

توان تولیدی:

گزارشات بیانگر این است که بلدرچین ماده در ۴۰ روزگی به تخم آمده و تحت شرایط مساعد سالیانه ۲۵۰ تخم تولید می‌کند. پرنده نر و ماده غیر تولیدی بعد از پرواز می‌توانند به وزن ۱۰۵ تا ۱۱۳ گرم برسند (این وزنها در سن ۶ هفتگی تحت آزمایشی که جیره مصرفی برای بلدرچین‌های دارای ۳۰ درصد پروتئین بود، بدست آمد) در شرایط معمولی بلدرچین در ۷ هفتگی به تخم آمده، در ۸ هفتگی تولید تخم به ۵۰ درصد می‌رسد و در هفته دهم، این تولید ۸۰ درصد است. بلدرچین معمولاً در بعد از ظهر تخم‌گذاری می‌کند و حدود ۷ درصد تخم‌گذاری در بین ساعت ۶-۳ است متوسط وزن تخم ۱۰ گرم و تنوع رنگ پوسته تخم از سفید تا قهوه‌ای متغیر بوده و دارای لکه‌های سیاه رنگ می‌باشد. لاین‌های اصلاح شده بلدرچین در قبال ۸ کیلوگرم غذای مصرفی بین ۲۸۰ - ۲۶۰ عدد تخم در سال تولید می‌کنند.

مدیریت گله بلدرچین:

ایجاد محیط مناسب و مطلوب برای بلدرچین همراه با مدیریت علمی به منظور بیان نهائی توان ژنتیکی در مزارع تولیدی نهایت اهمیت را دارد. در سیستم‌های معمولی بلدرچین را می‌توان در قفس و در بستر نگهداری نمود.

فضای کف (بستر):

برای بلدرچین‌ها در سن ۳ هفتگی فضای متوسط ۷۵ سانتی متر مربع برای نشستن و ۷۵ سانتی متر مربع برای پریدن لازم است. برای هر قطعه بلدرچین بالغ در قفس ۱۵۰ سانتی متر مربع و در سیستم بستر ۲۰۰ سانتی متر مربع مساحت لازم است.

درجه حرارت:

دامنه درجه حرارت مناسب و مطلوب داخل

جایگاه ۲۱ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد و درجه حرارت زمان هج ۳۷/۵ درجه سانتی‌گراد (برای شروع پرورش) می‌باشد و مقدار این درجه حرارت به ازای هر چهار روز ۳ درجه بایست کاهش یابد تا دمای محیط با دمای داخل سالن برابر شود زمانیکه جوجه‌ها زیر مادرهای مصنوعی شان پراکنده‌اند دمای محیط مناسب بوده، گرچه بلدرچین مقاوم و با دمای کم تطابق پیدا می‌کند اما نیاز به محلی دارد که بین ۱۴-۱۳ درجه سانتی‌گراد حرارت داشته باشد.

نور:

نور مورد نیاز در دو هفته اول زندگی ۲۴ ساعت بوده و در هفته سوم به ۱۲ ساعت کاهش پیدا می‌کند. نور مطلوب برای بلوغ زودرس و تولید بالای تخم ضروری است برای تخم‌گذارها ۱۶ ساعت نور ضروری بوده و برای آشیانه‌های تخم‌گذاری بایست این نور به طور مصنوعی تأمین گردد، نور با قاعده معینی باید برای حیوان تأمین شود زیرا نور غیر منظم بر روی بلوغ و تولید تخم اثر معکوس می‌گذارد.

رطوبت:

دامنه رطوبت نسبی بین ۴۰ تا ۷۰ درصد برای پرورش بلدرچین مناسب است. اگر رطوبت پائین باشد رشد پرها کاهش پیدا می‌کند در حالیکه رطوبت‌های بالاتر موجب ایجاد شرایط نامناسب و عدم امکان ضد عفونی و تشدید بیماری‌زایی خواهد شد، اضافه کردن آهک زنده به بستر، و تهیه مطلوب از رطوبت بیش از حد ناخواسته جلوگیری می‌نماید.

فضای مورد نیاز دانخوری و آبخوری:

برای هر قطعه جوجه بلدرچین یک سانتیمتر آبخوری خطی و یک سانتیمتر دانخوری خطی مورد نیاز است. دانخوری جوجه‌ها باید به نحو مناسبی باشد تا از ریختن دان جلوگیری نموده و امکان ورود جوجه‌ها به دانخوری را ندهد، نوع فلز انتخابی پایداری با دوام، ارزان و قابل تمیز کردن باشد. از آبخوری جوجه‌ها (مرغ) می‌توان برای پرورش بلدرچین استفاده نمود، بطوریکه ظروف پلاستیکی را بر روی صفحه‌ای پلاستیکی یا سرامیکی به ارتفاع ۲-۱/۵ سانتیمتر قرار داده تا آبخوری مطلوبی برای حیوان بدست آید. فاصله دیواره ظرف زیرین و مخزن آب باید در حدود ۱ سانتیمتر باشد تا از ورود جوجه‌ها به ظرف آب جلوگیری شود. دو سوراخ مقابل هم بایست از یک سانتی متری مخزن در قسنت پایین تعبیه شود. اینگونه آبخوریها بایست روزانه تمیز شده و از آب تازه پر گردد.

تغذیه:

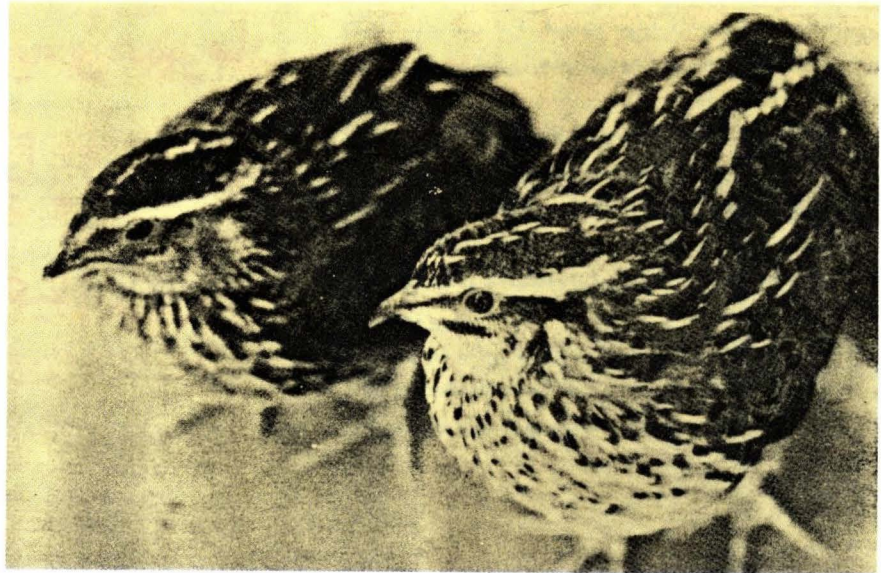
هر بلدرچین در هفته اول زندگی به غذای کمی

مقدمه:

تولید بلدرچین به صورت تجاری در بخشهای زیادی از دنیا من جمله هند، ژاپن، فیلیپین و غیره جایگاه خویش را بدست آورده و با درک ارزش بالقوه تولید این پرنده برای بهره‌برداری تجاری و تحقیقاتی، مطالعه بر روی این پرنده از سال ۱۹۹۰ در یک انستیتو تحقیقاتی در بنگلادش مورد توجه قرار گرفت، از آن زمان به بعد متخصصین مربوطه در زمینه تأمین نیاز تغذیه‌ای جهت تولید گوشت و تخم این پرنده مطالعه و طرحهای بعدی در زمینه بهبود ژنتیکی و اصلاح نژادی آنرا به صورت برنامه انتخاب و اصلاح نژاد تحت بررسی قرار دادند.

بلدرچین با داشتن اکثر خصوصیات مناسب مثل رشد سریع، بلوغ زودرس، تولید بالای تخم، فاصله کوتاه ایجاد نسل، نیاز کم محیط پرورش از لحاظ مساحت دوره انکوباسیون کوتاه جهت هج ارزان بودن مواد غذایی مصرفی، حساسیت کم به بیماریهای متداول جوجه‌های گوشتی (نیاز به واکسیناسیون) و همچنین قیمت بالای تولیدات این حیوان شامل گوشت و تخم موجب می‌شود تا به عنوان یک پرنده مطلوب نزد کشاورزان مورد قبول واقع شده، به خصوص که می‌تواند در فاصله

در سیستمهای تجاری جهت بهره‌برداری از بلدرچین می‌توان آنها را در قفسهای دسته جمعی نگهداری نمود. در این روش نگهداری فضای کف مورد نیاز بین ۲۰۰-۱۵۰ سانتیمتر مربع برای هر پرنده می‌باشد. هر واحد قفسی دارای ۵-۶ بخش بوده و امکان جدا سازی آنها وجود دارد. هر ردیف قفس با ابعاد ۱۶۰ سانتی متر طول ۸۰ سانتیمتر عرض و ۲۵ سانتیمتر ارتفاع در قسمت جلو و ۱۷ سانتیمتر در قسمت عقب می‌باشد. ضمناً در قسمت عقب ۱۲ سانتیمتر کف به بیرون ادامه داشته و به سمت بالا خم شده است که محل نگهداری تخم‌های تولیدی است. هر مجموعه بایست مجهز به کود جمع‌کن، آب‌خوری، دانخوری در دو طرف جلو و عقب باشد در هر یک از این قفس‌ها می‌تواند ۳۰-۴۰ بلدرچین را بسته به فصل سال نگهداری کرد.

بلدرچین ماده و نر (چپ و راست).

رعایت بهداشت، ضد عفونی و میکرب زدایی:

رعایت نکات بهداشتی برای موفقیت در امر پرورش بلدرچین ضروری است زیرا به برخی از موارد بهداشتی اشاره می‌شود:

- ۱- بلدرچین‌ها را بایست دسته جمعی بر حسب سن تقسیم بندی کرده و پرورش داد.
- ۲- خرید بلدرچین بایست از گله‌های عاری از بیماری صورت گیرد.
- ۳- بلدرچین‌های مریض را بایست جداسازی نمود.
- ۴- کنترل مداوم گله برای سالمونلا ضروری است.
- ۵- قبل از دوره انکوباسیون دستگاه هچری بوسیله دود دادن باید ضد عفونی شود.
- ۶- مزرعه نگهداری بلدرچین از محل پرورش سایر گونه‌های طیور باید مجزا باشد.
- ۷- کنترل بازدید کنندگان از مزرعه نگهداری بلدرچین بایست انجام شود.
- ۸- بلدرچین‌های تلف شده و لوازم و تجهیزات آلوده (بستر و ...) می‌بایست معلوم و یا گودالهای عمیق مدفون شوند.

سیجه گیری:

بلدرچین از کوچکترین طیور اقتصادی در مزرعه است که قابلیت نگهداری و تولید داشته و در بنگلادش بر ازدیاد آن تأکید می‌گردد. تکنولوژی مدیریت و تولید در بلدرچین ساده‌تر از دیگر طیور می‌باشد تنها عامل محدود کننده در مورد پرورش این پرنده رخوت در دو هفته اول زندگی و نیاز پروتئین خام بالا و انرژی متابولیسمی در جیره غذایی می‌باشد.

منبع مورد استفاده:

1- ASIAN LIVESTOCK VOL. XVII NO.5
MAY 1992

احتیاج دارد (حدود ۵۹ گرم در روز) آنها بایست با جیره متعادل حاوی پروتئین بالا و اسیدهای آمینه ضروری مکفی تغذیه شوند یک جیره با ۲۷ درصد پروتئین ۲۸۰۰ کیلو کالری انرژی در هر کیلو گرم غذا تا سن سه هفتگی توصیه می‌شود. نیاز غذایی بلدرچین بالغ ۲۲ درصد پروتئین و ۲۷۰۰ کیلو کالری انرژی در کیلو گرم غذا در روز می‌باشد ارزشمندی جیره‌های متعادل روی مصرف هفتگی بایست مد نظر قرار گیرد.

بستر:

یک لایه ۵ سانتیمتری تمیز فاقد کپک و خشک بایست روی بستر قبل از جایگزین کردن پرنده پخش شود اغلب پوسته شلتوک برنج برای بستر استفاده می‌گردد همچنین استفاده از خاک اره، آشغال چوب، پوسته خرد شده پادام زمینی معمول است. اضافه کردن سنگ آهک در هر متر مربع به میزان ۰/۶ کیلوگرم نیز توصیه می‌شود.

پرورش دهندگان بلدرچین ممکن است جوجه‌ها را در شروع پرورش در نزدیک بخاری آویز (مادر مصنوعی) یا گوشه‌های بستر نگهداری نمایند. قبل از جایگزین کردن جوجه‌های یک روزه کاغذهای آج‌دار یا گونی می‌بایست بر روی بسترها پهن شود.

سیستم قفس: